

Det bør heller ikke lades ude af Betragtning, at med Henlæggelsen af Vestindiens indre Anliggender til Rigsraadet vil den søkkelige Indflydelse paa dem formindskes. Selv om man vil bortsee fra Rigsraadets Sammensætning, der er saa væsentlig forskjellig fra Rigsdagens, bør det nemlig erindres, at Rigsraadet er bundet ved et Normalbudget, hvorimod dette ikke er Tilfældet med Rigsdagen. Da nu enhver Reform har en finantfiel Side, saa vil Reformen i Vestindiens indre Anliggender, naar de gik ind under Rigsraadets Myndighed, blive bundne ved et Normalbudget, i hvilket der ikke uden Regjeringens Samtykke vil kunne ske nogen Forandring. Ved sin uindskrænkede Bevillings-Myndighed med Hensyn til samme Sager vil Rigsdagen langt mere være i Stand til at fremstykke de Reformen, som den maatte ansee for ønskelige.

Endnu mere Styrke vinder den Betragtningssmaade, som vi ovenfor have søgt at gjøre gjældende, ved at see hen til de historiske Forhold, ved at overveie, at Vestindien i en Række af Aar har været knyttet til Kongerigets Rets-Forsætning og Rets-Udvikling. For at gjøre dette indlysende ansee vi det tilstrækkeligt at anføre enkelte Exempler fra forskjellige Tider. I Anordningen om Justitiens og Politis Administration paa St. Croix, St. Thomas og St. Jan. af 31te Mars 1755 § 3 hedder det: Paa St. Croix, saavelsom paa St. Thomas, skal bestilles en Byfoged, som efter dansk Lov og Ret, der overalt paa disse Steder bør gjælde, skænder og dømmer o. s. v., og i samme Anordnings § 6 bestemmes, at Overrettens eller Landsthingets Domme skulle i 3die og sidste Instants indskrives lige for Høiesteret. Ved Forordning af 13de April 1779 bleve de for Danmark den 14de Mai 1768, 5te Januar 1769 og 17de Juni 1773. udgivne Anordninger angaaende Erlæggelsen af $\frac{1}{4}$ Procent af Prioriteter i faste Eiendomme udskatte til Vestindien. Eignende Udvidelse skete ved Frd. af 19de Decbr. 1796 af den i Danmark og Norge den 12te Septbr. 1792 paabudne Afgift af Arv, og ved Cancelli-Placat af 12te August 1800 (Ref. 1ste August), af Bestemmelserne i Forordningen af 23de Mai 1800 om Bevillinger. Anordningen af 5te Mai 1830 angaaende de Regler, hvorefter de Umyndiges Midler skulle bethyres og Rigtigheden for samme aflægges, indledes med følgende Bemærkning: „Angaaende Sikkerheden og Rigtigheden for Umyndiges Midler paa de Vestindiske Gilande har Kongen fundet for godt at foreslaae følgende Regler, der størstedels ere grundede i de for Danmark gjældende almindelige Lovbestemmelser og iøvrigt ere lempede efter de locale Forhold paa bemeldte Gilande.“ Det har ogsaa været en stadig Gjenstand for Regjeringens Overveieelse, hvilke af Kongerigets Love der kunde være at overføre paa Vestindien, og ved fgl. Rescripter, s. Ex. Rescriptet af 20de October 1841, er hele Rækker af saadanne Love med eller uden Forandringer udvidede til Vestindien. Colonialloven for Vestindien af 26de Mars 1852 § 2 bestemmer endelig, at Kongen kan give Anordninger angaaende de for Kongeriget Danmark gjældende Loves Udvidelse til de dansk-vestindiske Der, men at disse Anordninger, forsaavidt de indeholde Afvigelser fra Lovens Grundsatninger, blive snarest muligt at fremlægge paa Rigsdagen. Disse historiske Forhold, hvori der ikke er Anledning til at gjøre nogen Forandring, bevares og udvikles bedst ved, at Vestindiens indre Anliggender ere under en reen dansk Lovgivningsmagt og Bestyrelse, hvorimod disse Sager let kunne lide ved at behandles i en Forsamling, hvori der sidder et stort Antal Medlemmer, for hvem den danske Retsforsætning maa antages at være mere fremmed.

Idet Udvalget kom til den Beslutning at maatte fraraade Thinget at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt, troede det, at det var dets Pligt at søge tilvejebragt en foreløbig Overenskomst med Regjeringen om denne Sags Ordning, hvilken Overenskomst kunde tjene som Grundlag for den endelige Afgjørelse, der kun kan ske ved Rigsraadets Medvirken. Til den Ende tilstillede man Indenrigsministeren et Forslag (Bilag 1) og modtog sammes Svar (Bilag 2) med Gjenpart af en Skrivelse fra Ministeren for Monarchiets fælles indre Anliggender (Bilag 3) og forskjellige derhen hørende Underbilag, der ere vedføjede denne Betænkning under Betegnelsen af Bilag A, B, C og D.